

Crna Gora
Zaštitnik imovinsko - pravnih interesa
Pz.br.106/18
Podgorica, 09.02.2018.godine

CRNA GORA
SKUPŠTINA CRNE GORE

PRIMLIJENO:	9. 2. 2018. GOD.
1 KLASIFIKACIONI BROJ:	00-32-2/18-46
VEZA:	
EPA:	
SKR. COENICA:	PRILOG:

SKUPŠTINA CRNE GORE
- *Predsjedniku*

PODGORICA

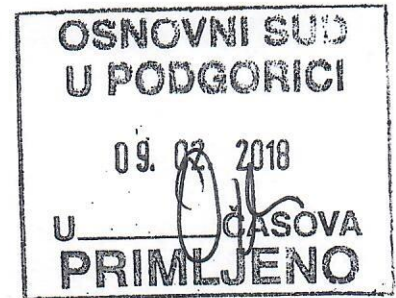
U prilogu Vam dostavljamo kopiju prigovora koji je dana 09.02.2018.g. izjavljen na rješenje Osnovnog suda u Podgorici P.br.503/2018 od 05.02.2018.g. o određivanju privremene mjere u pravnoj stvari tužioca-predlagača obezbjeđenja **Durović Gorana iz Podgorice**, protiv tuženog-protivnika obezbjeđenja **Crne Gore – Skupštine Crne Gore**, radi poništaja odluke, radi upoznavanja.

S poštovanjem,

Zamjenik
Zaštitnika imovinsko-pravnih interesa,
Radomirka Raičević
Raičević

Crna Gora
Zaštitnik imovinsko - pravnih interesa
Pz.br.106/18
Podgorica, 09.02.2018.godine

P.br.503/2018

OSNOVNI SUD

PODGORICA

Za

VIJEĆE OSNOVNOG SUDA U PODGORICI

TUŽILAC- PREDLAGAČ

OBEZBJEĐENJA: Đurović Goran iz Podgorice, koga zastupa punomoćnik
Tomović Dalibor, advokat iz Podgorice

TUŽENI- PROTIVNIK

OBEZBJEĐENJA: Crna Gora-Skupština Crne Gore, koju zastupa zakonski zastupnik
Zaštitnik imovinsko pravnih interesa, Podgorica

Radi: poništaja odluke

Protiv rješenja Osnovnog suda u Podgorici, P.br.503/2018 od 05.02.2018.godine, zakonski
zastupnik tuženog- protivnika obezbjeđenja, blagovremeno izjavljuje

PRIGOVOR

Zbog:

- bitne povrede odredaba parničnog postupka
- pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i
- pogrešne primjene materijalnog prava

09-02-2018
M

Obrazloženje

Osporenim rješenjem sud je prihvatio predlog tužioca-predlagača obezbjeđenja pa se određuje privremena mjera i nalaže protivniku obezbjeđenja da predlagača obezbjeđenja vrati na mjesto člana Savjeta Radio i Televizije Crne Gore u roku od 8 dana od dana prijema rješenja, privremena mjera se izdaje na teret i rizik predlagača obezbjeđenja i ima trajati do pravosnažnog okončanja parničnog postupka, te prigovor na nju ne odlaže izvršenje rješenja.

Oporenim rješenjem Sud je prihvatio predlog tužioca-predlagača obezbjeđenja za određivanje privremene mjere, pa je primjenom čl. 289 Zakona o izvršenju i obezbjeđenju, donio rješenje o određivanju privremene mjere obrazlažući da je predlagač obezbjeđenja učinio vjerovatnim postojanje potraživanja i opasnost da će se ostvarivanje potraživanja osujetiti ili znatno otežati.

Da bi po predlogu tužioca predlagača obezbjeđenja sud mogao donijeti privremenu mjeru, moraju biti ispunjena dva uslova prema čl. 289 Zakona o izvršenju i obezbjeđenju. Prvi uslov je da predlagač obezbjeđenja učini vjerovatnim postojanje potraživanja, a kumulativno sa tim uslovom je i da dokaže opasnost da će ostvarivanje potraživanja biti osujećeno ili znatno otežano. Ovo znači da kod podnijete tužbe kojom se traži da se poništi kao nezakonita odluka Skupštine Crne Gore br.00-74/17-44-1 EPA 338 XXVI o razrješenju tužioca funkcije člana Savjeta Radio i Televizije Crne Gore, tužilac – predlagač obezbjeđenja prvenstveno mora dokazati da se poništenje ove odluke osnovano traži.

Međutim, odluka Skupštine Crne Gore o razrješenju člana Savjeta je odluka koju Skupština Crne Gore donosi u plenumu, glasanjem, pa po mišljenju tužene – protivnika obezbjeđenja nije mogla biti predmet preispitivanja pred redovnim sudom. Time tužilac – predlagač obezbjeđenja nije dokazao osnovanost svog potraživanja, pa time nije bilo ni uslova za donošenje privremene mjere. Ukoliko bi se prihvatilo rezonovanje suda da odluke o izboru i razrješenju javnih funkcionera donijete na plenumu, glasanjem poslanika u Skupštini, mogu biti poništene od strane redovnih sudova, onda bi po mišljenju žalioaca ušli u pravni kaos, jer bi se na isti način pred sudovima mogle preispitivati i odluke o izboru članova Vlade, Premijera i drugih javnih funkcionera koje bira Skupština, a ovo imajući u vidu čl.82 Ustava Crne Gore. Time bi se takođe obesmisllila podjela vlasti na izvršnu, zakonodavnu i sudsku i redovni sud postavio u funkciju kontrolora svih odluka drugih grana vlasti koje ona donosi u okviru svoje nadležnosti, čime bi sud izašao iz okvira njegove nadležnosti. Zato je pozivanje predlagača u smislu čl.14 st.2 Zakona o sudovima bez osnova, jer napadnuta odluka Skupštine, koja nema svojstvo pravnog lica, nije odluka o izboru i razrješenju organa u preduzećima i drugim pravnim subjektima. Ova odluka je donijeta u okviru Ustavom predviđene nadležnosti Skupštine Crne Gore većinom glasova poslanika, pa bi njeno preispitivanje pred redovnim sudovima bilo mješanje jedne grane vlasti u autonomna ovlaštenja druge grane vlasti. Sve ovo imajući u vidu i činjenicu da tužilac – predlagač obezbjeđenja nije pobijao pravnim ljkovima rješenje Agencije za sprečavanje korupcije br.UPI 02-01-282/4 od 28.09.2017.g., (*kojim je utvrđeno da je Goran Đurović, ovdje tužilac-predlagač obezbjeđenja član Savjeta Radio i Televizije Crne Gore, kao javni funkcioner prekršio član 11 i 13 Zakona o sprečavanju korupcije*) što znači da je učinio nespornim kršenje odredbi Zakona o sprečavanju korupcije. Time je priznao da eventualno nema proceduralnih grešaka u postupku donošenja odluke čije poništenje traži, što bi eventualno mogao biti osnov za

preispitivanje pred Upravnim sudom, jer odluka Skupštine je konačan akt čija se zakonitost ne preispituje pred redovnim sudom.

Navodi suda na str.3 st.1 osporenog rješenja su i više nego prejudicijelni, obzirom da već daje naznake kako će se okončati postupak po tužbi. Pri tome, sud gubi iz vida da je osnov za donošenje naprijed citirane odluke Skupštine CG rješenje Agencije za sprečavanje korupcije br. UPI 02-01-282/4 od 28.09.2017.g. kojim je utvrđeno da je predlagač kao javni funkcioner prekršio odredbe čl.11 i 13 Zakona o sprečavanju korupcije a koje povrede obavezuju organ koji imenuje i razrješava članove Savjeta RTCG na postupanje u skladu sa odredbom čl.43 st.2 Zakona o nacionalnom javnom emiteru Radio i Televizija Crne Gore u vezi sa čl.41 st.1 Zakona o sprečavanju korupcije.

Činjenica je da se tužilac u svemu saglasio sa rješenjem Agencije za sprečavanje korupcije br.UPI 02-01-282/4 od 28.09.2017.g koje nije osporavao tužbom Upravnom sudu, da je kao javni funkcioner član Savjeta RTCG prekršio odredbe čl.11 i 13 Zakona o sprečavanju korupcije na način što je istovremeno sa obavljanjem funkcije člana Savjeta obavljao i dužnost izvršnog direktora u privrednom društvu, a koju činjenicu sud nije niti cijenio niti obrazlagao, čime je počinio bitnu povredu odredaba iz čl. 367 st.2. t.15 Zakona o parničnom postupku.

Sud svoju odluku temelji i na činjenici da odluka Skupštine Crne Gore nema obrazloženje pritom gubeći iz vida način na koji se odluka o izboru, razrješenju, donošenju zakona i dr., objavljuje u Službenom listu. Međutim, ova činjenica ne mijenja već iznijeti stav žalioaca da tužilac – predlagač obezbjeđenja nije dokazao postojanje svog potraživanja kao uslov da će njegovo potraživanje biti znatno otežano ili osujećeno. Ova dva uslova su vezani jedan sa drugim, jer ukoliko nije dokazan prvi bespredmetno je dokazivati drugi. Zato elaboracija suda da je predlagač dokazao da će neizdavanjem privremene mjere njegovo potraživanje biti otežano zato što će biti izabran neko drugi, a on se neće moći vratiti na mjesto člana Savjeta, potpuno neosnovana i neutemeljena, jer bi vraćanjem tužioca – predlagača obezbjeđenja kako to nalaže sud i paralelnim izborom novog člana, takođe stvorili pravni kaos i pravnu nesigurnost kako za njega tako i za drugo lice koje bi eventualno bilo izabrano. Zato se ovakvom privremenom mjerom ne obezbjeđuje niti potraživanje niti pravna sigurnost građana, što bi morao da bude cilj svake sudske odluke.

Shodno navedenom, zakonski zastupnik tuženog-protivnika obezbjeđenja predlaže da Vijeće Osnovnog suda u Podgorici usvoji prigovor i odbije predlog za određivanje privremene mjere i obaveže tužioca-predlagača obezbjeđenja da naknadi troškove za sastav ovog prigovora, ili da isto rješenje ukine i vrati sudu na ponovno odlučivanje.

Zamjenik

Zaštitnika imovinsko – pravnih interesa,

Radomirka Raičević

